

អភិបូជាខួប១២ឆ្នាំជាអភិបាល

ធ្វើនៅព្រះសហគមន៍សន្តយ៉ូសែប

ផ្សារតូច ថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២២

“សន្តសន្តិភាពសម្រាប់យើង ដើម្បីទៅជាមនុស្សសុចរិត”

អត្ថបទទី១៖ សេរីភាព ១៧,៣-៧

តើព្រះជាម្ចាស់គង់ក្នុងចំណោមពួកយើងមែន ឬមិនមែន? សរ ១៧,៧

អត្ថបទទី២៖ រ៉ូម ៥,១-២.៥-៨

យើងមានមាតិកាចូលទៅកាន់ជីវិតថ្មី។ រម ៥,២

ដំណឹងល្អ៖ យ៉ូហាន ៤,៥-៤២

តើលោកបានទឹកដែលផ្តល់ជីវិតនោះពីណាមក? យហ ៤,១១

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់

ថ្ងៃនេះ យើងបានស្តាប់អំពីព្រះជាម្ចាស់ ច្រើនដងយើងសួរខ្លួនឯងថា **តើព្រះជាម្ចាស់ជានរណា?** ប៉ុន្តែ ថ្ងៃនេះពេលយើងស្តាប់អត្ថបទទី១ គឺគម្ពីរដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់សេរីភាព ទំនាក់ទំនងលោកម៉ូសេជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ណែនាំឱ្យយើងឃើញព្រះជាម្ចាស់ដូចជាសម្តែងព្រះហឫទ័យដល់លោកម៉ូសេនិងដល់យើងដែរ។ យើងបានស្តាប់ថា **“យើងជាព្រះដែលឪពុកអ្នកតែងគោរពបម្រើគឺព្រះរបស់លោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប”**។ នៅពេលយើងនឹកឃើញលោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក លោកយ៉ាកុប យើងនឹកឃើញដល់លោកយ៉ូហានបាទីស្តដែរ។ យើងនឹកឃើញដល់សន្តយ៉ូសែប ដែលយើងបានគោរពពីម្សិលមិញ ដោយសារទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សសុចរិត។ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសគេ ថែរក្សាគេ ឱ្យគេទទួលបានភាពជីវិតសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គទៅជាមនុស្សសុចរិត ដែលរស់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដ។

តាមពិត នៅពេលខ្ញុំបានជ្រើសរើសថ្ងៃតែងតាំងជាអភិបាល ខ្ញុំបានរើសថ្ងៃសន្តយ៉ូសែប គឺថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០។ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅឱ្យខ្ញុំទៅជាលោកអភិបាល តាមរ

យៈសម្តេចប៉ាប បេណេឌីកតូទី១៦គឺយប់បុណ្យព្រះយេស៊ូប្រសូត្រ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩។ ថ្ងៃដែលខ្ញុំបានទទួលបន្តបេសកកម្មដ៏ពេញលក្ខណៈពីលោកអភិបាល អេមីល គឺថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០គឺថ្ងៃសន្តិភាពសា។ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង យើងមានសន្តសន្តីដែលណែនាំឱ្យយើង រស់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ យើងទាំងអស់គ្នា យើងមានគំរូដែលណែនាំឱ្យយើងទៅ មុខនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ប្អូនៗដែលថ្ងៃនេះធ្វើពិធីជម្រះចិត្តគំនិតលើកទី១ ប៉ុន្តែថ្ងៃមុន នៅពេលខ្ញុំត្រាស់ហៅយ៉ាងឱឡារិក ខ្ញុំបានហៅតាមឈ្មោះសន្តសន្តីដែលបានជ្រើសរើសផ្ទាល់ ខ្លួន។ សន្តសន្តីជាកម្លាំងសម្រាប់យើង ដើម្បីទៅជាមនុស្សសុចរិត ប៉ុន្តែយើងត្រូវការធ្វើប្រយ័ត្ន។ យើងបានស្តាប់នៅក្នុងអត្ថបទទី២ “ប៉ុន្តែ ដោយថាបុព្វបុរសមួយចំនួនធំ មិនបានគាប់ព្រះហឫទ័យ ព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេស្លាប់នៅវាលរហោស្ថាន”។ តាមពិត យើងបានទទួលការត្រាស់ហៅទាំងអស់ គ្នា ប៉ុន្តែជួនកាលយើងភ្លេចខ្លួន នៅពេលនោះដូចជាយើងស្លាប់នៅវាលរហោស្ថាន។ ប៉ុន្តែ ព្រះជា ម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង ដើម្បីឱ្យយើងរស់ឡើងវិញសាជាថ្មី នេះជាបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំមាន នៅក្នុងរយៈពេល១២ឆ្នាំកន្លងមក។

សន្ត អូកូស្តាំង ធ្លាប់មានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំជាលោកអភិបាលដើម្បីបម្រើបងប្អូន និងខ្ញុំជាគ្រីស្ទ បរិស័ទដែលធ្វើដំណើរជាមួយបងប្អូន”។ ខ្ញុំគិតថា សម្រាប់ខ្ញុំជាលោកអភិបាលគឺនេះពិតមែន ខ្ញុំជា លោកអភិបាលដើម្បីបម្រើបងប្អូន នៅពេលខ្ញុំបានទទួលអគ្គសញ្ញាតែងតាំងជាបូជាចារ្យ ខ្ញុំបាន ធ្លាក់លើពេងកាលីសរបស់ខ្ញុំថា “ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់”។ នៅពេលខ្ញុំបានទទួលអគ្គសញ្ញាតែង តាំងជាអភិបាលខ្ញុំបានធ្លាក់ថា “ដោយបម្រើ”។ យើងជាលោកអភិបាលដើម្បីបម្រើបងប្អូន ប៉ុន្តែជា គ្រីស្ទបរិស័ទដែរ ជាគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ដែលដំណើររួមជាមួយបងប្អូន ជាបូជាចារ្យម្នាក់ដែលធ្វើ ដំណើររួមជាមួយលោកឪពុក ឱ្យយើងរួមគ្នាដើម្បីកសាងព្រះសហគមន៍នៅភូមិភាគភ្នំពេញ។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ថ្ងៃនេះយើងបានស្តាប់អត្ថបទដ៏លឿងល្អដែលស្តីអំពីស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារី ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា “ប្រសិនបើនាងស្គាល់ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងស្គាល់អ្នកដែលនិយាយទៅកាន់នាងថា ខ្ញុំសុំទឹកទទួលទានបន្តិច នោះនាងមុខជាសុំទឹកពី លោកវិញពុំខាន”។ ប្រសិនបើនាងស្គាល់ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នេះជាបទ ពិសោធន៍ដែលខ្ញុំមាននៅក្នុងរយៈពេល១២ឆ្នាំ ដែលខ្ញុំបានធ្វើដំណើរជាមួយបងប្អូន។ ខ្ញុំបាន មើលឃើញយ៉ាងជាក់ស្តែង អំពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ អង្គលើទឹកដីកម្ពុជា ជាពិសេសនៅក្នុងភូមិភាគភ្នំពេញ។ តាមរយៈមណ្ឌលសកម្មភាពទាំង៩ នៅ ពេលបានជួបជាមួយបងប្អូនគ្រីស្ទបរិស័ទ ជួបជាមួយយុវជនយុវនារី ជួបជាមួយអ្នកដែលកំពុង ស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំបានឃើញយ៉ាងជាក់ស្តែង ពិតមែនព្រះអំណោយទាន

របស់ព្រះជាម្ចាស់ កំពុងកើតជារូបរាងនៅលើទឹកដីយើង។ យើងមានជីវិត យើងមានកម្លាំង ទោះបីមានកូវីដ-១៩ក៏ដោយ ក៏យើងបន្ត យើងបានធ្វើដំណើរនៅក្នុងការអធិដ្ឋានរួមជាមួយគ្នា ដើម្បីថែរក្សាជំនឿ។ ជំនឿរបស់យើង ជាជំនឿដែលយើងទទួលបានពីបុព្វបុរសរបស់យើង ដែលយើងទទួលថ្មីៗក៏ដោយ យើងដឹងថាជាជំនឿដែលយើងទទួលបានពីបងប្អូនដែលបានផ្តល់សក្ខីភាព ពីមុនសម័យប៉ុលពតរហូតដល់សម័យនេះ ដើម្បីឱ្យព្រះសហគមន៍ដែលបានឆ្លងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ពិសេសនៅមានជីវិត។ នៅមានជីវិតដដែល កំពុងរីកចម្រើនពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃនៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត សម្រាប់នេះខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។

ខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ពេលខ្ញុំឃើញព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះអង្គតាមរយៈលោកបូជាចារ្យបព្វជិតបព្វជិតា ដែលបម្រើព្រះសហគមន៍អស់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់។ ដែលយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើជាគ្រូគង្វាល ដើម្បីឱ្យព្រះសហគមន៍រួមរស់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនធ្លាក់នៅក្នុងវាលរហោស្ថាន។ ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការប្រកាសដំណឹងល្អដែលយើងបានយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើអស់រយៈពេល១២ឆ្នាំ។ ជាពិសេស តាមរយៈការិយាល័យនីមួយៗ ការិយាល័យយុវជន ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានកាតូលិក ការិយាល័យអប់រំជំនឿ និងពិធីបុណ្យ ការិយាល័យសុខភាពនិងកម្មករ ការិយាល័យការសិក្សា ការិយាល័យសិល្បៈ ការិយាល័យសហគ្រិនសង្គម ការិយាល័យទទួលស្វាគមន៍នៅភ្នំពេញថ្មី និងការិយាល័យលោកអភិបាល។ កន្លែងនីមួយៗ យើងមានតែបងប្អូនដែលយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្ត ដើម្បីធ្វើដំណើរជាមួយគ្នា។

សព្វថ្ងៃ ពេលយើងនិយាយថាធ្វើដំណើរជាមួយគ្នា ខ្ញុំគិតថានៅក្នុងភូមិភាគយើង យើងមានបទពិសោធន៍នេះមែនទែន។ តាមកាលៈទេសៈនីមួយៗយើងទៅមុខទៀត នៅពេលយើងមានអំណរសប្បាយយើងទៅមុខ ពេលយើងចូលនៅក្នុងបញ្ហាជាមួយកូវីដ-១៩យើងទៅមុខទៀត។ សព្វថ្ងៃយើងខិតខំបន្តប្រកាសដំណឹងល្អ ដោយណែនាំឱ្យបងប្អូនរៀងៗខ្លួនអភិវឌ្ឍន៍ រីកចម្រើននៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ជាកុមារក្តី ជាយុវជនយុវនារីក្តី ជាពូមីងក្តី ជាតាយាយក្តី ដើម្បីរកឃើញអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។ ខ្ញុំបានឃើញ ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈអង្គការកាតូលិក និងតាមរយៈគ្រីស្តបរិស័ទដែលផ្ញើជីវិតទាំងស្រុងទៅលើព្រះជាម្ចាស់។ ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់ នៃព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងជាក់ស្តែង នៅក្នុងសង្គមរបស់យើងបច្ចុប្បន្ននេះ។ យើងមានវត្តមាន នៅក្នុងគ្រប់វិស័យ វិស័យអប់រំ វិស័យសុខភាព វិស័យអ្នកសង្គមកិច្ច វិស័យអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ វិស័យដែលណែនាំឱ្យមនុស្សទាំងអស់អាចរកឃើញសេចក្តីសង្ឃឹម និងរកឃើញទីពឹងថ្មីនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពិតមែន នៅគ្រប់

ទឹកនៃក្នុងភូមិភាគភ្នំពេញ ក្នុងរយៈពេល១២ឆ្នាំកន្លងមកខ្ញុំបានមើល ខ្ញុំបានជួបជាមួយបងប្អូន ដែលជាកម្លាំង កម្លាំងសម្រាប់ខ្ញុំដែលជាលោកអភិបាល ដោយសារខ្ញុំជាមនុស្សខ្សោយដែរយើង ត្រូវការរកឃើញកម្លាំង។ កុំឱ្យយើងគិតថា យើងជាមនុស្សពោលពេញដោយកម្លាំងគ្រប់ពេលវេលា រកឃើញកម្លាំងសម្រាប់ព្រះសហគមន៍របស់យើង ដែលចេះតែទៅមុខ។ ជួនកាលយើងធ្លាក់ ជួន កាលយើងអស់សង្ឃឹម នៅពេលនឹកឃើញដល់ជីវិតដែលយើងមាននៅក្នុងភូមិភាគយើង ខ្ញុំមាន តែអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។ ដោយសារ ពិតមែនប្រសិនបើយើងស្គាល់ព្រះអំណោយទានរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ យើងសុំទឹកពីព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ ទឹកដែលផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ យើងចូលនៅក្នុងដំណើររួមជាមួយគ្នាទៅទៀត ដើម្បីទៅខាងមុខ និងអរ គុណសម្តេចប៉ាប ដែលបានសុំឱ្យព្រះសហគមន៍នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ចូលនៅក្នុងស ន្និបាត២០២១-២០២៣ ដែលណែនាំឱ្យយើងគិតពិចារណា **តើយើងធ្វើដំណើររួមជាមួយគ្នាយ៉ាង ដូចម្តេច?** ដោយយកចិត្តទុកដាក់នឹកឃើញដល់បេសកកម្មរបស់យើង យកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីជា អង្គតែមួយ ធ្វើដំណើររួមជាមួយគ្នា ជាមួយព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះសហគមន៍របស់យើង។ ជា ពិសេស ដើម្បីឱ្យយើងរៀងៗខ្លួនជាគ្រីស្តបរិស័ទក្តី ជាអ្នកដែលកំពុងស្វែងរកព្រះបន្ទូលព្រះជា ម្ចាស់ក្តី ដែលជាយុវជនយុវនារី ដែលជាបូជាចារ្យ ដែលជាបងប្រុសបងស្រី ដែលជាលោក អភិបាល ដើម្បីចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងបេសកកម្មដែលយើងបានទទួលពីព្រះជាម្ចាស់។ នៅ ក្នុងអត្ថបទទី១ យើងបានមើលឃើញរបៀបដែលយើងត្រូវតែធ្វើ ដោយសារកុំឱ្យយើងធ្វើតាមចិត្ត កុំឱ្យយើងធ្វើអ្វីតាមការនឹកឃើញ។ យើងត្រូវការចូលនៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូល នៅក្នុងរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ណែនាំយើង ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្រៀនយើង ដែលព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើដំណើរជាមួយយើងតាំងពីដើមរៀងមក។

នៅពេលយើងនិយាយអំពី អង្គតែមួយ ធ្លុងតែមួយ យើងត្រូវការធ្វើយ៉ាងជាក់ស្តែង ព្រះជាម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា **“ខ្ញុំជាព្រះដែលឪពុកអ្នកតែងគោរពបម្រើ គឺព្រះរបស់លោកអប្រាហាំ លោកអ៊ី សាក លោកយ៉ាកុប”**។ ហើយយើងអាចថែម **“សន្តយ៉ូហានបាទីស្ទ សន្តយ៉ូសែប ព្រះនាងម៉ារី សន្ត សន្តីបុគ្គលទាំងឡាយ ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង”**។ ដូច្នេះ នៅពេលនិយាយថាយើងជាអង្គតែមួយ មុនគេបង្អស់យើងជាអង្គតែមួយនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះបិតា ព្រះ បុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ ដែលធ្វើដំណើរជាមួយយើងពីព្រះអង្គបាន ជ្រើសរើសលោកតាអប្រាហាំ សព្វថ្ងៃជ្រើសរើសយើងដើម្បីឱ្យយើងចូលរួមនៅក្នុងមហាគ្រួសារ នៃគ្រីស្តបរិស័ក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។ អង្គតែមួយនៅក្នុងព្រះសហគមន៍សកល ជាមួយលោក អភិបាលទាំងឡាយ ជាមួយសម្តេចប៉ាប ជាមួយគ្រីស្តបរិស័ទទាំងមួយពាន់បីរយលាននាក់ ដែល

យើងមាននៅក្នុងពិភពលោក។ អង្គតែមួយនៅក្នុងភូមិភាគភ្នំពេញ រួមជាមួយបាត់ដំបង និងកំពង់ចាម នៅក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា ជាមួយព្រះសហគមន៍ឡាវ ជាមួយព្រះសហគមន៍នៅក្នុងទ្វីបអាស៊ី។ ជាពិសេស សម្រាប់យើងរួមជាមួយលោកអភិបាល យើងធ្វើដំណើរជាមួយគ្នាដើម្បីបង្ហាញថា ពិតមែននៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះបិតា នៅក្នុងពន្លឺដែលជាព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ យើងជាអង្គតែមួយដើម្បីធ្វើដំណើរទៅមុខ។

បេសកកម្មរបស់យើង គឺឱ្យយើងស្តាប់អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកម៉ូសេថ្ងៃនេះ ព្រះបន្ទូលនេះជាព្រះបន្ទូលពិសេសបំផុត។ ដោយសារ ជាលើកទី១និងជាលើកចុងក្រោយដែរ ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គទៅលោកម៉ូសេ។ នៅពេលនោះ តាមពិតអ្នកដែលនៅទល់មុខព្រះជាម្ចាស់ត្រូវតែស្តាប់ ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេនៅពេលនោះមិនស្តាប់ទេ។ លោកម៉ូសេបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលនេះ **“អ្នកត្រូវប្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ”**។ នេះជាព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ នៅពេលយើងទទួលដំណឹងនេះ យើងយល់អំពីបេសកកម្មរបស់យើង។ យើងយល់អំពីអ្វីដែលយើងត្រូវតែធ្វើពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ គឺណែនាំឱ្យព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មគង់ នៅភ្ជាប់ជាមួយយើងផ្ទាល់ភ្ជាប់ជាមួយបងប្អូនទៀតៗ។ យើងនឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ **“ខ្ញុំយាងមកនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដើម្បីណែនាំឱ្យបងប្អូនមានជីវិត ជីវិតដ៏បរិបូណ៌”** យ៉ូហាន ១០,១០។

ខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើយើងត្រូវការសរុបបេសកកម្មរបស់យើងយ៉ាងខ្លីបំផុត សម្រាប់យើងដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ សម្រាប់យើងដែលជាបូជាចារ្យ សម្រាប់យើងដែលជាបុព្វជិតបុព្វជិតា សម្រាប់យើងដែលជាការិយាល័យក្នុងភូមិភាគរបស់យើង សម្រាប់យើងដែលជាអង្គការកាតូលិក យើងត្រូវតែណែនាំឱ្យព្រះជន្មរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅដល់បងប្អូន។ ឱ្យបងប្អូនមានជីវិតជីវិតដ៏បរិបូណ៌ ជីវិតដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅមុខ ធ្លាក់ឡើងទៅ អស់សង្ឃឹមមានសង្ឃឹមវិញ ធ្លាក់ទឹកចិត្តមានកម្លាំងសាជាថ្មី អត់មានទីពឹងមានទីពឹងវិញ។ ដូចស្ត្រីសាម៉ារី គាត់លាក់ខ្លួនដល់ម៉ោង១២ ថ្ងៃត្រង់ទើបគាត់ទៅដងទឹក ដោយសារគាត់ដឹងថាម៉ោងហ្នឹងអត់មានអ្នកភូមិដែលនៅ ព្រោះក្តៅពេក។ ស្ត្រីសាម៉ារី គាត់ពោរពេញដោយបញ្ហា គាត់មានប្តីច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែដោយសារគាត់បានជួបជាមួយព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ គាត់បានទទួលជីវិត ជីវិតដ៏ពិតប្រាកដ ជីវិតដ៏ពេញលក្ខណៈ។ ណែនាំឱ្យគាត់ទៅជាមនុស្សថ្មី ណែនាំឱ្យគាត់លែងខ្មាស់គេ ណែនាំឱ្យគាត់រត់ដល់ភូមិដើម្បីប្រកាសថា **“ខ្ញុំបានជួបព្រះសង្គ្រោះហើយ ខ្ញុំបានជួបព្រះជាម្ចាស់ដែលមានជីវិត ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច សុំមកសុំមកមើលព្រះអង្គ”** នេះជាបេសកកម្មរបស់យើង។

យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ចូលរួមយ៉ាងសកម្មតាមរបៀបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ថ្ងៃនេះ យើងត្រូវតែរំភើបនៅពេលយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបង្ហាញអំពីរបៀបរបស់ ព្រះអង្គផ្ទាល់ខ្លួន។ **“យើងជាព្រះដែលបានឃើញទុក្ខលំបាករបស់ប្រជាពលរដ្ឋយើងនៅស្រុកអេហ្ស៊ីប យើងក៏បានឮសម្រែករបស់គេ ព្រោះតែអ្នកត្រួតត្រារាយដំ យើងដឹងអំពីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ ដូច្នេះយើងចុះមកដើម្បីដោះពួកគេឱ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃរបស់ជនជាតិអេស៊ីប”**។ នៅនេះ យើងយល់ យ៉ាងច្បាស់អំពីរបៀបដែលយើងចង់ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ឱ្យយើងមើលឃើញជីវិតប្រចាំរបស់បង ប្អូន ជីវិតរបស់យើងនៅក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ននេះ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ ដែលសព្វថ្ងៃយើងភ័យ ខ្លាចដែរសម្រាប់អនាគត យើងឃើញចេញពីភ្នំដ-១៩ចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម គ្យាតតែសង្គ្រាមនៅ ឆ្ងាយប៉ុន្តែបានជះឥទ្ធិពលដល់យើង។ បន្តិចម្តងៗពិបាកទៅៗ យើងភ័យខ្លាចដូច្នេះឱ្យយើងចេះ មើលឃើញ ប៉ុន្តែមិនមែនត្រឹមតែមើលឃើញឱ្យយើងចេះស្តាប់ឮ ស្តាប់ឮទុក្ខលំបាករបស់បងប្អូន ស្តាប់ឮសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេដែរ។ ឱ្យយើងទទួលស្គាល់ ដូចព្រះជាម្ចាស់ទទួលស្គាល់ពិតមែន អ្នកនោះអ្នកនេះ មិនមែនទូទៅៗ។ ពេលព្រះយេស៊ូពេលធ្វើដំណើរ ទោះបីមានមហាជនច្រើនក៏ ដោយ នៅពេលដល់កន្លែងលោកសាខេព្រះយេស៊ូទតឃើញលោកសាខេ។ ពេលមានស្រ្តីដែល ធ្លាក់ឈាមយូរឆ្នាំហើយប៉ះពាល់ព្រះអង្គ ព្រះយេស៊ូមើលឃើញគាត់។ ព្រះយេស៊ូមិនមែនដូច មនុស្សទូទៅទេ ព្រះយេស៊ូមើលម្នាក់ៗ ដោយសារព្រះយេស៊ូមើលឃើញ ស្តាប់ឮ និងទទួលស្គា ល់។ ក្រោយមក យើងចេញសមត្ថភាព យើងចេញសកម្មភាពដូចព្រះយេស៊ូ **“ដូច្នេះយើងចុះមក ដើម្បីដោះពួកគេ”**។

តាមរយៈព្រះសហគមន៍របស់យើង នៅក្នុងគណៈកម្មការសង្គ្រាម តាមរយៈអង្គការនីមួយៗ តាមរ យៈកម្មវិធីអប់រំសិក្សា តាមរយៈកម្មវិធីយុវជនយុវនារី តាមរបៀបដែលយើងផ្សព្វផ្សាយ។ យើង មានឱកាសច្រើនដើម្បីចុះពិតប្រាកដមែន ចុះដល់មូលដ្ឋាន ចុះដល់កន្លែងដែលបងប្អូននៅ។ យើងឃើញនៅព្រះសហគមន៍សន្តិយុវស័យ ផ្សាតូច ទោះបីក្នុងរដូវសែសិបថ្ងៃនេះ ប៉ុន្មានដងបាន ទៅដល់កន្លែងដែលបងប្អូនមានទុក្ខលំបាក អ្នកជំងឺក្តី អ្នកដែលកំពុងស្លាប់ក្តី អ្នកក្រីក្រក្តី ឱ្យយើង ចុះ។ ប៉ុន្តែ កុំឱ្យយើងទម្លាក់លើគណៈកម្មការសង្គ្រាម ដោយសារយើងរៀងៗខ្លួនយើងជាគណៈ កម្មការសង្គ្រាមដ៏តូចមួយ។ យើងជាព្រះជាម្ចាស់ដ៏តូចមួយ ដែលត្រូវតែបង្ហាញធម៌មេត្តាករុណា ដល់បងប្អូនឯទៀតៗផ្ទាល់ អ្នកជិតខាង បងប្អូនដែលយើងស្គាល់ នៅក្នុងអំណរសប្បាយនៃព្រះជា ម្ចាស់។ នេះជាផ្លូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នេះជាផ្លូវដែលយើងត្រូវបន្តរួមជាមួយគ្នា ដើម្បីបង្កើតព្រះ សហគមន៍នៅលើទឹកដីភូមិភាគភ្នំពេញ ឱ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងមានជីវិត។ ដោយសារ ម្នា ក់ៗជាថ្មដ៏មានជីវិត នៅពេលទទួលពិធីជ្រមុជទឹកយើងនឹកឃើញនេះ យើងជាថ្មដ៏មានជីវិត។ ដូច្នេះ អគារដែលយើងកំពុងធ្វើយ៉ាងស្អាត ដើម្បីមានអភិបូជាយ៉ាងផ្លូវការនិងឱ្យរិក្សាភ្នំនេះ

តែអ្វីដែលសំខាន់ឱ្យបងប្អូនរៀបចំខ្លួនយ៉ាងស្អាតបំផុតដែរ រួមជាមួយលោកបូជាចារ្យ រួមជាមួយ
បងប្រុសបងស្រី រួមជាមួយលោកអភិបាល ដើម្បីឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាអាចរស់នៅក្នុងព្រះ
ហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងអាចទៅជាមនុស្ស
សុចរិត។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ មានតែពាក្យមួយម៉ាត់ដើម្បីបញ្ចប់ធម្មទេសនានេះ គឺអរគុណដល់បងប្អូន
អរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងបន្តធ្វើដំណើរជាមួយគ្នា ដើម្បីឱ្យព្រះសហគមន៍របស់យើង
ទៅជាសញ្ញាសម្គាល់ នៃព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូ “ពិតមែនខ្ញុំយាងមកដើម្បីឱ្យគេមានជីវិត ជីវិតដ៏ប
រិបូណ៌”។ អាម៉ែន។

+ លោកអភិបាល អូលីវីយ៉េ ជឺតហាស្ត
អភិបាលព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា
ភូមិភាគភ្នំពេញ

<https://youtu.be/bIC43SfQ6nA>